

Later word ik koningin

Help! Mijn kleuter wil schaken
en ik ken er niets van.

Eerste editie ©2022 Thinkers Publishing
Copyright 2022 Christel Minne
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of worden
openbaar gemaakte door middel van druk, fotostof, microfilm, op welke manier dan ook,
mechanische wiese dan ook zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de uitgever.
Voor alle aardappelen vragen richten aan: Thinkers Publishing, Woosstraat 12, 2630 Landegem.
Email: info@thinkerspublishing.com
Website: www.thinkerspublishing.com

Editorial: Daniel Vanheirzele
Autorenportret: Jan Franco
Omslagontwerp & Illustraties: Diriq
Grafische vormgeving: Driedee Plus
Produc tie: Bestri Graphics
ISBN 9789462011642
D/2022/13732/35

Christel Minne

Illustraties: Diriq

Mijn naam is Pompon Pion,
En ik vertel je graag,
over de bijzondere wereld
waarin ik leef vandaag.

Ik heb grappig piekjessaar
en ben nu nog wat klein.
Maar als ik later groter ben
zal ik heel belangrijk zijn.

Weet jij al wat je worden wil?
Een brandweerman of krokodil?
Een dokter of een bakkerin?
Ik weet het al: ik word koningin!

Dankzij die blubberworstjes in mijn hoofd,
dat zijn mijn hersenen, die denken na.
Wanneer of hoe maak ik een plan?
Ik voer het uit en juicht: 'hoera'!

DEEL 1

Pompon Pion neemt ons mee op avontuur

In deel 1 van dit boek kan je op elke bladzijde een draak en 'verleesmatje' ontdekken. Zoek je mee?

Het schaakkbord

Ik woon al heel lang op een bord
met wit en zwarte valkjes.
Daarmee reisde ik de wereld rond
in cadeautjes en in zakjes.

Het is geen bord om uit te eten,
of een bord in het verkeer.
Het is een spelbord, mooi en knap.
Luister goed, dan leer jij het spel heel rap.

Het bord waarover ik nu spreek,
daarop kan je schaken.
Het gaat eigenlijk over koningen
en misschien wel over draken!?

Als jij dit spel kan spelen,
vindt men je super knap.
Daarom zal ik het je leren,
dan krijg je zeker handgeklap.

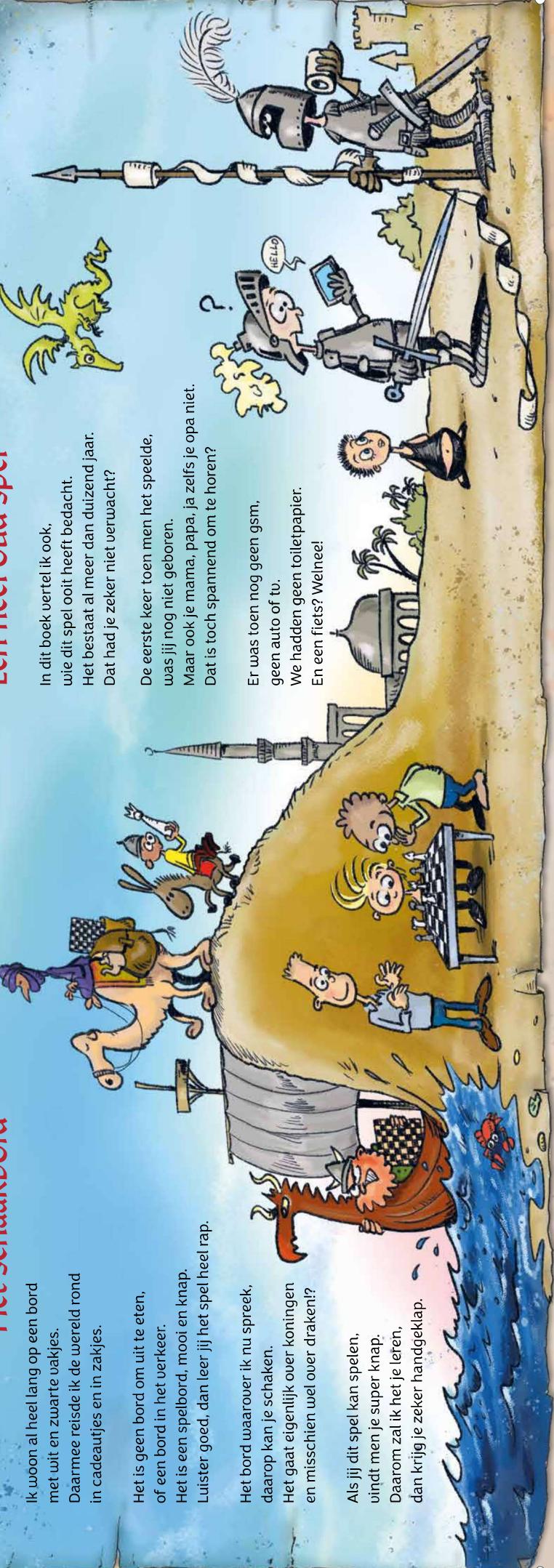
Een heel oud spel

In dit boek vertel ik ook,
wie dit spel ooit heeft bedacht.

Het bestaat al meer dan duizend jaar.
Dat had je zeker niet verwacht?

De eerste keer toen men het speelde,
was jij nog niet geboren.
Maar ook je mama, papa, ja zelfs je opa niet.
Dat is toch spannend om te horen?

Er was toen nog geen gsm,
geen auto of tu.
We hadden geen toiletpapier.
En een fiets? Welnee!

De middeleeuwen

Het waren toen de middeleeuwen.
Misschien denk je: dat ken ik niet!
Maar je hoorde heel zeker al
van een gevangen prinses met veel huurdriet.

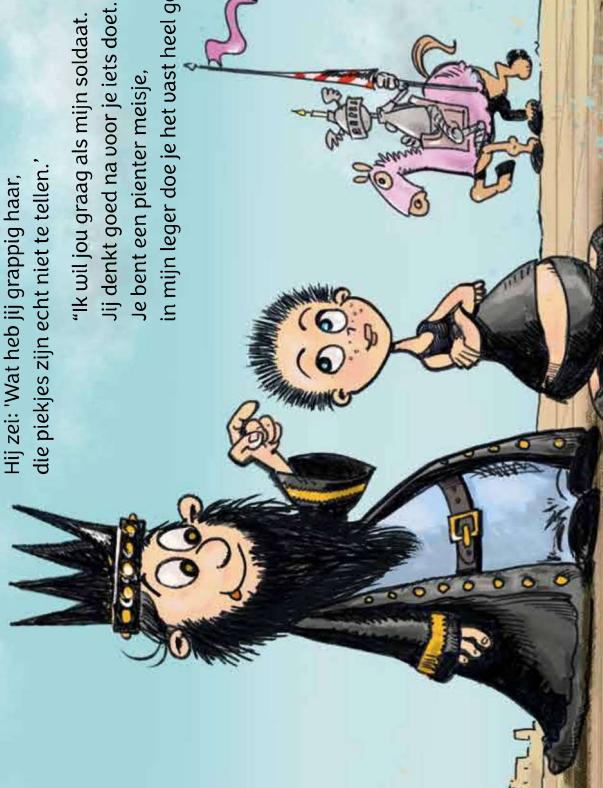
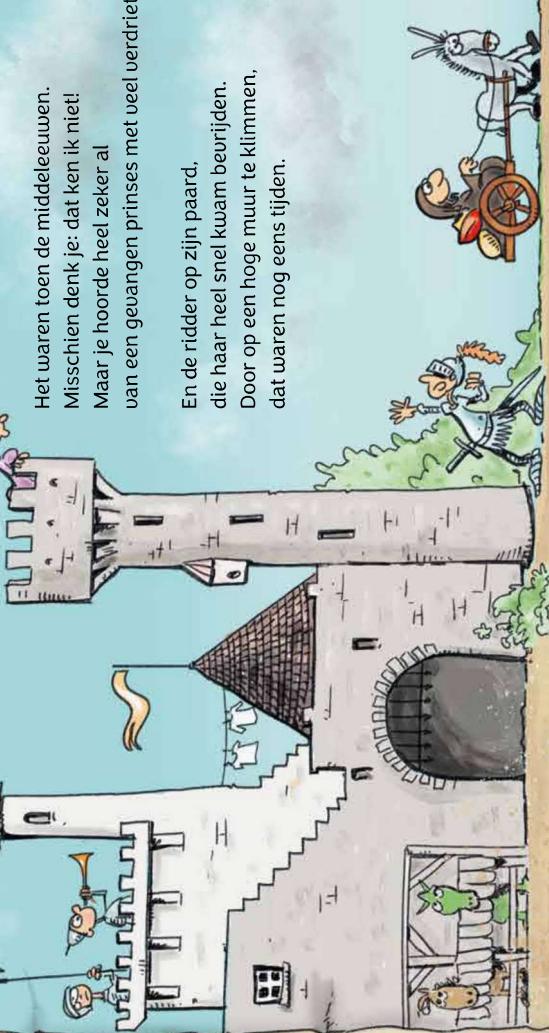
En de ridder op zijn paard,
die haar heel snel kwam bevrrijden.
Door op een hoge muur te klimmen,
dat waren nog eens tijden.

Mijn avontuur met koning Zwart,
daarover moet ik je vertellen.

Hij zei: 'Wat heb jij grappig haar,
die piekjes zijn echt niet te tellen.'

'Ik wil jou graag als mijn soldaat,
lij denkt goed na voor ie iets doet.
Je bent een pienter meisje,
in mijn leger doe je het vast heel goed!'

De ontmoeting

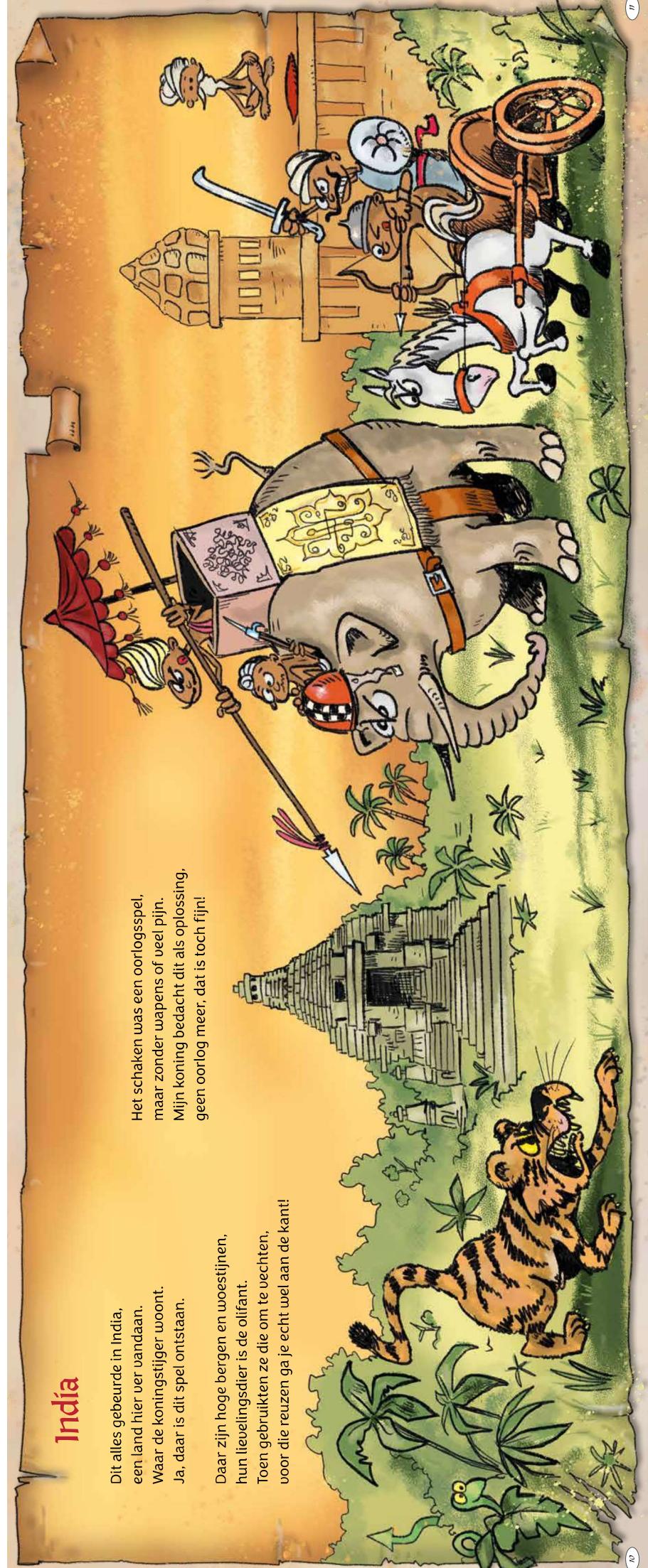

India

Dit alles gebeurde in India,
een land hier ver vandaan.
Waar de koningstijger woont,
Ja, daar is dit spel ontstaan.

Daar zijn hoge bergen en woestijnen,
hun lievelingsdier is de olifant.
Toen gebruikten ze die om te vechten,
voor die reuzen ga je echt wel aan de kant!

Het schaken was een oorlogsspel,
maar zonder wapens of veel pijn.
Mijn koning bedacht dit als oplossing,
geen oorlog meer, dat is toch fijn!

Koning Zwart

Koning Zwart was een lieve man
die hield van leuke dingen.
Een praatje maken, mensen helpen,
of een hele dag lopen zingen.

"O, wat is het leven toch plezant!
Heb je een probleem, vertel het maar!
Dan maak ik jou weer urolijk
met mijn hulp verdwijnt het... echt waar."

Een fleurige koning zou je denken,
toch waren zijn kleren van zwarte stof.
Een lange cape tot op de grond,
dat was toen de mode aan het hof!

Koning Wit

Nu moetje even denken,
dat naast dit zwarte land,
een andere koning woonde.
Die vond alles ambetant.

Een ulekje hier of een vegg daar
“Dit kan niet, dat mag niet, stop!
“Wat, een spetter op je kleren?
Doe dit maar meteen
in een badje vol met sop!”

Koning Wit is zijn naam,
men vond hem heel speciaal.
Zijn hele land moest wit,
nee, witter zijn!

Dat is toch wat ureemd allemaal.

Zijn witte lange stoffen cape
zat vol met witte kralen.
Op zijn hoofd een parelmoeren kroon
met schitterende opalen.

Hij droeg alleen maar witte schoenen
en moest telkens nieuwe kopen.
Probeer jij maar eens met witte gympjes
door een modderpoel te lopen!

“Wat is mijn leven lastig,” zeurde hij.
“Ik moet zoveel controleren.
Queral vuile voeten of hondenpoep!
Zullen de mensen het nooit leren?”

De koning is zoek

Op een dag kreeg hij veel brieven.
De stapel was reusachtig!
"Ik neem er alleen de witte uit
enkel wit vind ik prachtig."

"Sire, waar was je weer?
We konden je echt niet vinden.
We hebben overal gezocht
zelfs tussen vleze, vuile kind'ren."

"Je bent veel te wit tussen al dat uit,
je lijkt wel een ijsbeer in de sneeuw.
Jou zoeken is verschrikkelijk moeilijk
je hoarde ook niet ons geschreuw."

"Maar wat kan ik hier aan doen?"
vroeg koning Wit zich nu af.
"Kan ik dan nooit eens pauze nemen,
dat is toch wel heel erg straf?!"

"Zouden er ook zoveel mensen
over koning Zwart klagen?
Ik zal hem een bezoekje brengen
en het hem eens vragen.

